

Moja "sveta" izraelska avantura

Jedno od mojih najčarobnijih putovanja bilo je u Izrael. Doista, nevjerojatna zemlja, bremenita poviješću i sukobima, ali i puna nevjerojatnog duhovnog naboja

Pobjeći od svakodnevice, udaljiti se od obveza, otputovati i distancirati se od gradskog kaosa, uroniti u novu kulturu, upoznati nove ljude, okusiti drugačiju hranu, isprobati novi stil života, osjetiti različitu duhovnu dimenziju, odazvati se novim izazovima... Zbog svega toga, i još mnogo toga drugoga, volim putovati!

U samo nekoliko sati imam mogućnost uroniti u novi svijet, meni gotovo sasvim nepoznat. I svaki puta kada dođem u taj „novi svijet“, shvatim koliko smo mi svi zapravo robovi vlastitih problema, navika i obaveza, koliko ustvari imamo mogućnosti, koliko sve ovisi o nama, o našim željama i snovima, i koliko bi nam moglo biti lako preokrenuti život nabolje, samo da to poželimo! I baš zato, svaki puta kada se vratim s nekog putovanja, osjećam se jačom, sigurnijom, kreativnijom i hrabrijom.

Magija Jeruzalema

Jedno od mojih najčarobnijih putovanja bilo je u Izrael. Doista, nevjerojatna zemlja, bremenita poviješću i sukobima, ali i puna nevjerojatnog duhovnog naboja. Prvi grad koji sam posjetila u Izraelu bio je, dakako, Jeruzalem. Ono što me u Jeruzalemu najviše fasciniralo jest istinski osjećaj svetosti tog mjesta, koji prožima većinu ljudi koji posjete taj divan grad, centar svih vjera. Učinilo mi se da je to grad u kojem sve vjere ovoga svijeta zaista mogu egzistirati u miru, mjesto gdje su svi jednaki... Iako je Izrael poprište neprestanih vjerskih sukoba, slike koje zatičete na ulicama Jeruzalema nevjerojatno su dirljive i odaju istinsko poštovanje ljudi prema svim vjerama. Svi su se molili, hodali po ulicama sa sviješću da hodaju po svetom tlu, iako je to svatko doživljavao iz perspektive vlastite vjere ili vjerovanja.

Proći križni put, prisloniti ruku tamo gdje se Isus naslonio, vidjeti mjesto gdje su Ga razapeli, dotaknuti kamen na koji su Ga nakon smrti položili i na kraju vidjeti Njegov grob bilo je jedno neopisivo iskustvo...

Biblijskim putevima

Osim Jeruzalema, obišla sam gotovo sva mjesta koja se spominju u Bibliji - od Nazareta do Betlehema, od rijeke Jordan do Mrtvog Mora.

U prekrasnom mi je sjećanju ostao izlet na Mrtvo more. Kao što znate, riječ je on najslanijem moru na svijetu koje se nalazi u depresiji - ispod razine mora i okolnog tla. Nije to zapravo more, već veliko slano jezero koje napaja rijeku Jordan i razdvaja Izrael, od Izraela okupiranu Zapadnu obalu i državu Jordan. Jezero je toliko bilo slano da smo doslovno plutali po njemu, a ne plivali. Tada sam, u tih par sati plutanja, toliko izgorjela na jakom izraelskom suncu, kao nikada u životu. Zato vam savjetujem, ako se prepustite odmaranju na površini Mrtvog mora, najprije se dobro namažite kremama za sunce.

Opasnosti i delicije

Ipak, većinu sam vremena provela u Tel Avivu, gospodarskom središtu Izraela i gradu koji leži na obali Sredozemlja. Tel Avivom, nažalost, nisam baš smjela lutati sama. Ono što me najviše u početku preplašilo, jest to što smo neprestano morali prolaziti jake vojne kontrole - kad god smo trebali ući u hotel, dućan, šoping centar, pa čak i na otvorenu tržnicu... Grad je prepun naoružanih vojnika i policije s mitraljezima u ruci... No nakon par dana sam se uklopila, tako da mi je čak i to postalo normalno. Baš kao i stanovnicima Tel Aviva koji se na to uopće ne obaziru, iako im u dubini duše vjerojatno nije nimalo svejedno.

Posebno me oduševila hrana. Obožavam isprobavati nove stvari i eksperimentirati. Kada smo prvog dana otišli u tradicionalni izraelski restoran, nismo znali što naručiti, ali konobar je bez ikakvog pitanja počeo nositi male tanjuriće s raznim umacima i jelima. Čim bismo ispraznili jedan, on bi odmah na stol stavljao novi. Naravno, nismo znali da je to bilo tek predjelo, tako da smo se, skoro siti, jako neugodno osjećali kada je donio jelovnike i pitao nas što ćemo naručiti! Mislila sam da ćemo puknuti!

Iako sam stigla u Izrael skoro praznog kufera, vratila sam se puna darova. Uz kojekakve karakteristične religijske i antikne predmete koje sam našla po raznim tržnicama, ponijela sam i dva kamena, jedan iz Jeruzalema i jedan iz Nazareta. Stavila sam ih u kapelicu koja se nalazi u Istri ispred kuće moje none. Tako da, svaki puta kada dođem k njoj, prisjetim se tog svog lijepog „svetog“ putovanja.